

B2-páholy

Régi megnyitó-haikuk találhatóak alább, melyek egy régi kiállításon hangzottak el az Represkerti kálvária rotundájában. Hús Zoltán szakrális festményeire íródtak hiánytalanul, kiről is azt hittem sokáig, vannak örmény kötődései, ám ő ezekről mit sem tud, ugyanakkor kizárni sem tudja e vélt kötődések hajdani meglétét, így számomra az örmény származás ötven-ötven százalékban bizonyított és elbizonytalanító az esetében, és esetünkben... Mindenesetre a haikukat közzéteszem itt, már csak az érdekesség okán is, olyan kiállítás-megnyítóról még úgyse hallott senki, amely tizenhét képhez írt tizenhét haikuból állt. A képek száma a véletlen szüleménye. A haikuké nem...

Zalán Tibor

Fénybe néz vagy a
fény néz át rajta – ez már
a végítélet

Aranyból dereng
elő a megváltó Arc
A táj elmerül

Átment a hídon
Hihette a víz fölött
jár – így vetélt el

Kék gyümölcs-ringás
arany ég alatt Csönd van
Valami készül

Kiűzettünk Ránk
a végtelen tenger s a
véges élet vár

Ismerős tájon
keresztül cipelem át
kereszttem – szomjam

Elszáradt fa csak
létem Hová lett három
felemelt ujjad

Köpenyemen vér
Dilettánsok vetik a
kockáikat rá

Vagyok aki most
föltámadtam s nem vagyok
már aki voltam

Én istenem nagy
istenem lecsukódik
vár a szemem – vársz

A Duna fölé
kígyós botjával áll a
majdani szent – rab

Áldott vagy asszony
malaszttal vagy telve Az
Úr volt teveled

Nézem Őt Sorsa
az ember sorsa De az
enyém kié lesz

Kezdet s a vég most
összeér Szorongása
semiben verdes

Hol vagyok ha ő
nincs – s ha ő van akkor én
majd hová leszek

Sugárba markol
az emberi kéz A lét
dióba zárva

Feltört dióból
előtüremlik a lét
Halált hoz a fény

